

ณัฐจิรยา รอดพฤษภูมิ. (2558). การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการทรัพยากรท่องเที่ยวเป็นแหล่งเรียนรู้สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.
อาจารย์ที่ปรึกษา: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนันท์ ศลโกสุม และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูรย์ โปธิสาร.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์สภาพ พัฒนารูปแบบ ศึกษาประสิทธิผล ประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของรูปแบบการบริหารจัดการทรัพยากรท่องเที่ยวเป็นแหล่งเรียนรู้สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งใช้วิธีวิจัยแบบผสมผสานโดยใช้กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย 3 กลุ่ม ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญทางการท่องเที่ยวและการศึกษา จำนวน 12 คน สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ นักเรียนจำนวน 30 คน สำหรับการวิจัยเชิงทดลอง และผู้บริหารและครูจำนวน 125 คน จากโรงเรียน 12 แห่ง สำหรับการประเมินความเป็นไปได้และเป็นประโยชน์ของรูปแบบ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม แบบวัด และแบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการบริหารจัดการทรัพยากรท่องเที่ยวเป็นแหล่งเรียนรู้หน่วยงานท่องเที่ยวมีการร่วมมือกันในการบริหารจัดการแหล่งการเรียนรู้ร่วมกับสถานศึกษาขั้นพื้นฐานใน 6 ด้าน ได้แก่ ด้านนโยบายของโรงเรียนกับแหล่งเรียนรู้ ด้านการจัดการแหล่งเรียนรู้ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน ด้านระบบบริหารของโรงเรียน ด้านโครงสร้างเอกสารประกอบในการจัดทำ ด้านการวัดผลและประเมินผล 2) รูปแบบการบริหารจัดการทรัพยากรท่องเที่ยวเป็นแหล่งเรียนรู้สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ การกำหนดนโยบายการบริหารทรัพยากรท่องเที่ยวและการบริหารแหล่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา การประสานงานระหว่างโรงเรียนกับแหล่งท่องเที่ยว การเตรียมการของโรงเรียนและแหล่งการเรียนรู้ การใช้แหล่งเรียนรู้จากทรัพยากรท่องเที่ยว และการประเมินผล 3) ประสิทธิภาพของรูปแบบการบริหารจัดการทรัพยากรท่องเที่ยวเป็นแหล่งเรียนรู้สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีคุณค่าในระดับมาก และความสามารถในการเขียนของนักเรียนอยู่ในระดับดีมาก และ 4) การประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ต่อรูปแบบการบริหารจัดการทรัพยากรท่องเที่ยวเป็นแหล่งเรียนรู้สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีความเป็นไปได้และมีความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: ทรัพยากรท่องเที่ยว แหล่งเรียนรู้ การศึกษาขั้นพื้นฐาน